

I Tyskland indeholder forfatningen ikke muligheder for folkeafstemning. Det er deres måde at indrette sig på, og det synes jeg ikke man skal bebrejde dem, men vi har da lov til at mene, at vi har indrettet os fornuftigere her hos os. Det er Tysklands afgørelse.

I denne diskussion står så en kommissær, hr. Verheugen, frem og siger, at Tyskland burde have stemt om euroen. Det havde været det rigtige for at sikre folkelig debat. Det synspunkt kan jeg sagtens forstå, det er jo det, vi gør her hos os; det har jeg sympati for. Svenskerne har vist også besluttet, at de skal have en folkeafstemning i givet fald, også det har jeg sympati for, og hr. Verheugens synspunkt om dette indgår nu i den tyske debat.

Men hr. Verheugen er altså kommissær for udvidelsen. Det er ham, der sidder og forhandler med de central- og østeuropæiske lande, og en sådan udtalelse fra kommissæren for udvidelsen kunne næsten ikke andet end blive opfattet, som at nu lagde Europa-Kommissionen nye hindringer i vejen for udvidelsen. Det var den risiko, jeg så ved hans udtalelser, og derfor har jeg taget afstand fra dem. Jeg synes ikke, det er nogen rigtig god idé. Tyskland havde jo ikke folkeafstemning, da Danmark skulle være medlem eller da Sverige, Finland, Østrig skulle være det, som fru Elisabeth Arnold rigtigt gjorde opmærksom på. Det ville tage sig meget mærkeligt ud i ansøgerlandene i den situation, der er helt konkret, ikke mindst i et land som Polen, hvis Tyskland nu skulle til at stemme ja eller nej til, om Polen kunne blive medlem af EU.

Vi har jo i Københavnskriterierne fastsat, hvad medlemslandene skal opfylde for at blive medlemmer. De skal have demokrati, retsstat og markedsøkonomi, og det er ikke nogen god idé at begynde at læsse andre hindringer op. Derfor syntes jeg, det var på sin plads at komme med min udtalelse, men den skal selvfølgelig ikke misforstås. Det er ikke en afstandtagen fra, at lande i øvrigt afgør sager af denne type ved folkeafstemninger.

Til sidst om regeringskonferencen: Jeg er helt enig i, hvad der er blevet sagt af flere ordførere, at det, vi stemmer om den 28. september 2000, det ja eller nej den 28. september, har ingen som helst påvirkning på regeringskonferencen. Dagsordenen kender vi.

Til hr. Keld Albrechtsen og andre vil jeg sige: Det er altså ikke Europas Forenede Stater, der er på dagsordenen for regeringskonferencen, og

det er ikke det, vi skal tage stilling til, når vi når hen i december 2000 ved topmødet i Nice. Vi skal tage stilling til nogle ganske konkrete spørgsmål, som har betydning for EU's udvidelse, spørgsmål, som vi skal have klaret, inden EU er klar til udvidelsen: Kommissionssammensætning, stemmevægte, anvendelsen af kvalificeret flertal og kommende regler for forstærket samarbejde.

Jeg har for måneder siden gjort det klart fra regeringens side, og det har også statsministeren jo gjort, at en endelig vurdering af, om man skal have folkeafstemning, må altid afvente færdige tekster, så man kan gennemføre den rette juridiske vurdering, men det, der tegner sig for forhandlingerne, tegner ikke til at ville give anledning til, at der skulle holdes en særskilt dansk folkeafstemning. Det har vi heller ikke gjort ved andre lejligheder, hvor der har fundet ændringer af stemmevægte sted, når vi har ændret antallet af kommissærer eller ændret regler for kvalificeret flertal. Det har ved andre lejligheder heller ikke givet anledning til folkeafstemninger.

Til sidst: Jeg vil gerne gentage, som jeg gjorde det under andenbehandlingen, at vi konstruerer, vi bygger i disse år et nyt Europa op på ruinerne efter den kolde krig. Vi skal forme et nyt Europa, som kan tage de udfordringer op, som Europa står over for. Vi skal skabe rammerne for, at dette nye Europa kan udvikle sig fredeligt, at samarbejdet mellem os kan udvikle sig fredeligt. Den fælles valuta er et af de instrumenter, vi har til vores rådighed for at sikre, at dette vil ske, og Danmark bør ikke mangle i denne bestræbelse. Det er en helt naturlig, vigtig opgave for Danmark også at tage del i.

(Kort bemærkning).

Holger K. Nielsen (SF):

Udenrigsministeren bekræfter et billede af en person, der foretrækker de letkøbte betragtninger, polemiske udfald frem for en reel diskussion af substansen.

Jeg har ikke sagt noget om, at EU skulle bruge sin økonomiske styrke til at påvirke NMD. Jeg har sagt, at EU skal bruge sin økonomiske styrke, som man gør i øjeblikket, til at påvirke forhandlingerne i WTO. Der foregår diskussioner, det er handelspolitik, og der har EU kompetence i øjeblikket.

Vi mangler stadig væk at få et svar på, hvorfor ØMU'en er en forudsætning for og et nødvendigt redskab for, at EU kan spille en stær-